

sammen med en tredje Mands Udvalg af Dyr, saa at de tilsammen faa en Kvægbestand, der kan blive kaldt et Slags Centrum, et Udvalg af de bedste Dyr, Dyr, som egne sig særlig til Avl. Dette kunde være ønskeligt af mange Grunde.

Der er rigtignok bleven sagt, at man kunde nøjes med Kvægavls- og Kontrolforeninger, og jeg vil ogsaa støtte dem, og de ere jo ogsaa støttede i Lovforslaget, men jeg vil sige, at man skal ikke overdrive disse Ting. Kvægavlsforeningerne have jo gjort uhyre meget godt, idet de have købt gode Tyre. En Gaardmand, der har en Snes Køer kan maaske højst faa 2—3 Køer bedækkede; men hvad kan han saa gøre med de andre? Og for den større Landmands Vedkommende, altsaa den, der har endnu flere Køer, er der ikke Tale om, at han kan faa nogen videre Støtte. Det er derfor langt bedre, naar man i en snevrere Kreds 5—6—7—8 Mand sammen, kan komme til selv at købe netop den Tyr, som de synes passer for deres Besætning og som har den bedste Afstamning. En saadan Samling af Mænd kan tale sammen om Sagen; de have bedre Forstaaelse af og mere Syn for Sagen, end man kan vente at finde hos alle; de kunne føre nøjagtig Bogføring, holde nøjagtig Kontrol og derved drive det bedre, end det kan drives gennem Kvægavlsforeninger. Det kan ikke skade de andre. Den eneste Indvending, jeg har hørt, mod Oprætterforeninger er den, der kom fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), han mente det kunde skade, fordi de bedste Mænd med de bedste Besætninger vilde gaa ud af Kvægavlsforeningerne. Men nu er det ganske underligt, at de bedste Mænd skulle have Straf i den Forstand, trods det, at de ønske at gaa videre og bringe noget mere ud af det, naar de fik bedre og gunstigere Forhold at arbejde under. Det vilde være at lægge dem i en Prokustes-Seng. Derfor kan jeg ikke forstaa andet, end at man med Glæde vil gaa til at give det mindre Landbrug en Haandsrækning. En saadan gives ved Udpegning af Avlscentre, hvorved man vil faa nøjagtigere Kendskab til Dyrene, end vi nu have, og tilføre Landbruget bedre og bedre Individer. Jeg kunde ønske, at man kom til at præmiere de bedste Besætninger i Landet. Jeg tør ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen Aalborg Valgkreds), der sagde, at han kunde ønske at komme bort fra at præmiere de enkelte Dyr; men jeg kunde ønske, at man kunde komme

over til Afkomspræmier og den Slags Ting. Det ideale var at kunne præmiere hele Besætningen, men det har man nu ladet falde og er gaaet over til Udpegning. Vel har man begaaet en Fejl, som har bidraget til at fremkalde den Kritik og den Misforstaaelse, der er kommen til Orde, men det bør selve Sagen ikke lide under. De Udvalgsmedlemmer, der i sin Tid skulde udpege Centrene i Jylland, have kun medtaget i Konkurrencen 6, 7, 8 Besætninger, som enhver i Forvejen kunde sidde hjemme i sin Stue og udpege. Det har selvfølgelig aldrig været Meningen; — tværtimod burde saa mange som muligt have deltaget i Konkurrencen, for at saa mange som muligt kunde faa at vide, hvad det drejer sig om, og se, hvad det er for Krav, der stilles, og hvad der bør naas. Men selve Sagen er ikke gal, og man kan ikke gaa hen og straffe Sagen, fordi enkelte have begaaet en Fejl. Hovedsagen, Hovedtanken er rigtig nok, at vi fra Lemvig til Skagen, Aarhus og Vejle hele Jylland over fik saa mange som muligt til at kæmpe med og gøre deres til at gøre vort Fædreland den Gavn, som det er dem muligt, og arbejde paa, at vi faa en saa rig, saa god, saa sund og saa stærk Afstamning som muligt. Der kan ikke ofres for meget herpaa, og vore Efterkommere ville takke os for, at Lovgivningsmagten nu har haft Øjnene aabne for det. Det kan ganske vist hverken gavne i Dag eller i Morgen, men det vil komme de kommende Slægter til gode. Vore Efterkommere ville da sige om os: De have haft Øjnene aabne for, at det i Længden vilde være af særlig stor Betydning at have Husdyr, som kunne tage Konkurrencen op med næsten hele Verden, medens man hidtil ikke har haft det Synspunkt, men har taget den øjeblikkelige Fordel. Derfor vil jeg anbefale, at man ikke skyr noget Offer for at faa de bedste Dyr udpegede, for at vi kunne komme til at arbejde i den Retning, at de bedste Dyr komme frem.

Der er fremkommet den Indvending, at det vilde være rent galt at yde Tilskud til de bedste Oprættere, idet det vilde føre til, at de faa endnu højere Priser for deres Dyr. Det er et aldeles fejlt Synspunkt. Der er selvfølgelig intet at sige til, at de bedste Dyr koste mest, idet Køberne jo have en Garanti for, at de virkelig faa noget godt hos den Oprætter, hvorved det i Længden dog bliver det billigste. Hvad vilde man sige, om man gjorde gældende, at en Forfatter, som skriver gode Bøger, der blive højst betalte,